La Filarmonica din Bacău, sărbătorirea

basului THEODORE CORESI

(Costin Popa – 4 noiembrie 2013)

Șaizeci de ani de viață și treizeci de importantă carieră a împlinit reputatul bas Theodore Coresi, care a atras atenția încă de pe băncile Conservatorului bucureștean pentru calitatea deosebită a vocii, simțul artistic și talentul actoricesc. Confirmările au venit una după alta. Mai întâi prin concursurile internaționale de canto la care a câștigat premii în serie, la Geneva, Verviers, în Bulgaria, la Vercelli, Barcelona și Viena – faimoasa competiție „Belvedere". Apoi prin contractele internaționale care nu au întârziat să apară, în paralel cu activitatea din țară.

Pe scenele de operă și pe podiumurile de concert. Instruirea lui Theodore Coresi a fost solidă, profesorii săi numindu-se Agnes Ivan, Arta Florescu, faimoșii Giuseppe Taddei și Boris Christoff și, îndeosebi, distinsa maestră Georgeta Stoleriu al cărei prim absolvent de clasă de canto a fost în 1983.

În spectacole lirice la Opera de Stat și Opera de Cameră din Viena, Teatrul São Carlos din Lisabona, Opera din Leipzig, Compania de Operă Canadiană din Toronto, Opera din Praga, Teatrul Massimo din Palermo, Opéra Royal de Wallonie din Liège, la Bergen, Klagenfurt, Las Palmas, Wexford etc., în concerte în săli celebre precum Musikverein și Konzerthaus din Viena, Coresi a desfășurat o prodigioasă activitate într-o multitudine de roluri de cea mai diversă factură, cu o versatilitate stilistică de invidiat. A cântat muzică barocă, clasică, romantică și contemporană, în companii ilustre de parteneri, dirijori și orchestre. O singură cifră mi se pare concludentă în a ilustra bogăția aparițiilor artistului pe scenele internaționale și naționale: a interpretat rolul Don Basilio din „Bărbierul din Sevilla" rossinian de peste 600 de ori.

Spirit enciclopedic, dr. Theodore Coresi a urmat între 1998 și 2003 Facultatea de Teologie, fiind hirotonit diacon de însuși ÎPS Nicolae, mitropolitul Banatului.

Astăzi, artistul își continuă prolifica activitate pe diversele planuri, interpretativ, pedagogic și managerial, ca profesor de canto la Universitățile din Oradea și Pitești, la propriul studio vienez, ca titular de clase de măiestrie la Viena, în Italia, Norvegia, Canada, România, ca director al Vienna Opera Company și al Agenției de impresariat ArtCor cu sediul în capitala Austriei sau ca organizator al deja tradiționalului Concurs Internațional de Canto Vox Artis, ale cărui ultime ediții anuale au avut loc la Sibiu.

Sonuri divine cu Georgeta Stoleriu

Recent, Filarmonica „Mihail Jora" din Bacău a cinstit cele două celebrări și numele lui Theodore Coresi printr-un concert – spectacol desfășurat în Sala Ateneu, sub genericul „Portret de artist la aniversare". Concepția, prezentarea și regia au revenit Cristinei Cotescu de la Opera Națională București. După filmul autobiografic al sărbătoritului, publicul a putut urmări un moment unic, emoționant, în premieră absolută românească. Întrucât Theodore Coresi a cântat la Castel

Gandolfo în prezența Papei Ioan Paul al II-lea, a fost difuzată vocea de neuitat a Sanctității Sale recitând o proprie poezie dedicată Sfintei Maria.

A fost momentul potrivit ca, imediat, soprana Georgeta Stoleriu să ridice glasul său de puritatea cristalului într-un imn dedicat Divinității, „Ave Maria" de Giulio Caccini, în acompaniamentul de orgă al Ozanei Kalmuski.

Clipă înălțătoare de pioșenie și reculegere. Georgeta Stoleriu este o măiastră voce ale cărei sonuri flautate par coborâte din eter, din sferele supreme ale transcendentalului. Venită din asceză, ruga fierbinte a capătat emoție lăuntrică, propagată iradiant prin arta sopranei. Specialistă de referință în muzica veche, renascentistă, barocă, Georgeta Stoleriu a impresionat și acum prin forța comunicării, prin limpezimea expresiei.

Există un filon în cântul sopranei care o conexează de o altă mare artistă, regretata Iolanda Mărculescu. Mi-o amintesc în tălmăciri de acum peste 45 de ani. Asocierea nu este deloc întâmplătoare. Soprana Iolanda Mărculescu a fost profesoara, inspiratoarea, mentora Georgetei Stoleriu în transmiterea unei arte pe care, la rândul ei, nu a încetat s-o împărtășească studenților de ieri și de azi. Cel puțin din unghi tehnic și al înțelegerii stilistice, Theodore Coresi este un produs de lux.

Faptul a fost relevat chiar pe scena Sălii Ateneu de către Georgeta Stoleriu care, în semn de prețuire, i-a înmânat sărbătoritului primul exemplar al volumului „Diva imperiului muzicii. Iolanda Mărculescu și epoca sa" scris de Ileana Ursu, nouă apariție la Editura Muzicală. Sunt convins că Theodore Coresi îl va conserva ca pe un dar de preț, oferit într-o seară de suflet.

Pe podium, familia Coresi

Concertul a cuprins în bună parte arii de operă susținute de cântăreți tineri, elevi ai studioului condus de Theodore Coresi, cărora li s-a adăugat soprana Catarina Lal Coresi, pentru trei tălmăciri diferite ca stil, spre a-i pune în evidență versatilitatea și muzicalitatea: ariile „Dich teure Halle" din „Tannhäuser" de Wagner, „Ritorna vincitor" din „Aida" de Verdi și „Sevillana" din „Don César de Bazan" de Massenet.

De la agilitățile acute și până la notele grave cu sonorități „de piept", cu strălucire metalică și spectaculozitate, vocea Catarinei Lal Coresi a adus și ea omagiul său soțului celebrat.

Sopranele Simona Ciobanu (originară din Bacău), Ingrid Vermeulen, Eunsil Kang, Kersti Ala Murr, ca și frumoasa mezzosoprană Iva Mrvoš (cu timbralitate fabuloasă) au cântat arii de Mozart, Verdi, Donizetti, Puccini, Wagner, Cilea.

În dorința de a face tranziția către minunatele balade din repetoriul rus și ebraic cântate de Theodore Coresi, „Oci ciornîie”, „Nastasia” și „Hava naghila”, muzica lui Ástor Piazzolla a răsunat în interpretarea acordeonistului Jaak Lutsoja, solo în „Adiós Nonino” și în duet cu Kersti Ala Murr în „Los pájaros perdidos”. Valsul „Tanzen, möcht ich” din opereta „Silvia” de Kálmán, oferit ca bis în interpretarea tuturor, a consfințit o serată însuflețitoare, desfășurată cu concursul Orchestrei Filarmonicii „Mihail Jora” din Bacău, aflată sub bagheta lui Stanislav Ushev din Bulgaria.

Nu pot încheia fără să notez un fapt. Peste vocea și ființa lui Theodore Coresi nu au trecut anii. Totul a apărut intact în căldura și prospețimea glasului, în amploarea și profunzimea sunetului, în spiritul și suculența expresiei, în poetica narațiunii. Tot așa în continuare!